

Adéu a can Plantalech

La popular botiga d'Olot tanca després de 67 anys
Durant dècades va ser el lloc on la majoria de famílies compraven els matalassos i edredons i, més endavant, les cortines

L'interior de can Plantalech la setmana passada, amb algunes de les últimes clientes de la casa. Foto: R. E.

Costarà acostumar-se a no veure moviment a l'interior de la cantonada de la plaça Clarà i el carrer de Sant Rafel, un lloc que més d'una generació d'olotins relacionen amb uns aparadors atapeïts de colors i amb l'olor tan especial que desprenen les teles acabades de desembolicar. Can Plantalech, la casa dels matalassos, coixins, cortines i tot allò que en diem roba de la llar, tanca. Amb l'abaixament de persianes, previst per d'aquí a pocs dies, es posa fi a una història de 67 anys que, en bona part, també és la de la ciutat. "Noi, ens hem fet grans", ens deia aquesta setmana la Maria Ferrés, la Maria de can Plantalech, el motor del

negoci. Té 87 anys i no està en un bon moment de salut, però tot i això s'endevina que ha estat una dona enèrgica. És de Riudaura, de la Coromina, una casa de pagès de la qual sortia per anar a treballar a Can Trullàs, una fàbrica de mitjons. "A més de treballar, anava a aprendre a cosir i a brodar", hi afegeix. Treballar, treballar... és el verb que més surt de la boca de la Maria. Amb aquell aprenentatge i molta empenta com a patrimoni, ella i el seu home, en Josep Plantalech, van baixar a Olot per obrir un taller i botiga al carrer Clivillers, quan aquest carrer del barri vell tenia molta vida. De veïns tenien la banca Dorca (l'embrió de Banca Catalana), en Molas dels joguets i l'Escapa recader. Confeccionaven i venien materials diversos, però el que més sortida tenia eren els matalassos, en uns temps –d'això fa prop de set dècades– en què no se'n produïen a les fàbriques. "Pencàvem com animals, els diumenges i tot, i no teníem llum natural, aquell carrer és molt fosc", recorda la dona, que té paraules d'elogi per a la seva germana Palmira, que va treballar al negoci i, sobretot, per a un matalasser que hi estava empleat, en Romà de Sant Feliu de Pallerols. Hi dedicaven moltes hores –la mestressa no recorda haver fet mai vacances, en aquella època– però van fer prou diners per traslladar-se a la plaça Clarà, als locals on hi havia els germans Alsina, taxistes. El canvi va ser profitós: llum natural, més espai... Van seguir sent els reis de la roba de la llar durant molts anys, però com tants negocis, últimament han patit un declivi. "Ara hi ha molta més competència i els clients tenen menys diners", resumeix en Lluís, fill de la Maria, que com altres familiars treballa a la botiga. Ni a ell ni a la seva mare els notem nostàlgia. "Quan una cosa s'acaba, s'acaba", sentència l'home.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 14-12-2014 Pàgina 65

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/4-economia/18-economia/804036-adeu-a-can-plantalech.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mes&utm_source=rss&utm_medium=mes&utm_campaign=rss